



Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

27 Appellationes ad tribunal Imperiale interponendae ad tribunal Ducis
Sabaudiae interponi debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

de novo infeudandi, seu concedendi ratio-
nes, † & computa quorumcunque admi-
nistratorum, hospitalium, confraternita-
tum, & aliorum locorum piorum videndi,
revidendi, examinandi, approbandi, & re-
probandi, omniaque alia, & singula facien-
di, dicendi, gerendi, exercendi, & exequen-
di, quæ in præmissis, & circa ea necessaria
fuerint, seu quomodolibet oportuna, et-
iamsi talia forent, quæ mandatum exige-
rent magis speciale, quam præsentibus sit
expressum, cum amplio, libero, ac genera-
li, & speciali mandato, amplaque, & libera,
& generali, & speciali administratione om-
nium, & singulorum, quæ in præmissis oc-
current, aut aliæ quomodolibet occur-
re possent: &c, si necesse fuerit, pro præ-
missis omnibus, & singulis, unum quoq;
vel plures Vicarium, seu Vicarios, & lo-
cumtenentes propter illius absentiam, in
eius locum, aliosque foraneos loco sui sub-
stituendi, eumq; vel eos revocandi, toties,
quoties sibi placuerit, & cibum fuerit expe-
dire: & in litteris Vicariatus debent testes
rogati adesse, † sine quibus etiam cum sig-
no secretarii tantum, uti scriptura privata,
non probaret, l. instrumenta, & l. rationes,
& ibi Paul. de Castr. num. 4, C. de probat.
quia cum collatio sine testibus sit prohibi-
ta, & non faciat fidem, Rot. decis. 1, nu. 2,
de probat. in nov. & Fastol. caut. ult. dub. ult.
num. 8 & eadē ratione, qua aliquid pro-
hibetur, censetur etiam prohibitum omne
id, per quod pervenitur ad illud, l. oratio,
& ibi Bal. ff. de spons. & Rebuff pract. benef.
de Vic. Ep. n. 13. & ibi post n. 42. Quamplu-
res, † etiam sunt Vicarii temporales, quia
Principibus, Dominis, & Magistratibus fæ-
cularib⁹, pro temporali jurisdictione exer-
cenda constituuntur, & secundum morem

Provinciarum, & locorum Vicarii nunci-
pantur, ut in insigni oppido Cherii diœce-
sis Taurinensis, in quo principalis judex
temporalis Vicarius appellatur, & de plu-
ribus Vicariis temporalibus tradit Sbroz.

²⁶d. q. 3, à num. 44 usque in fin. inter quos †
Dux Sabaudiae, qui est Vicarius perpetuus
Imperatoris, & de sanguine Imperiali pro-
genitus. Purpur. in l. 1, nu 633, ff de offic ei.

Primò enim Carolus IV. Romanorum
Imperator Amedæo consanguineo suo ex
certa scientia, auctoritate Cæsarea con-
cessit, quod omnes, & singuli sui, & facti
Romani Imperii vasalli, homines, & per-
sonæ nobiles, & ignobiles civitatum, &
diœcesum Sedunen Laufanen. Maurianæ.
Augusten. Ipporegien. Taurinen. gebenen.
Tarantashen. & Bellicen. nec non diœcesu
Lugdunen. Matisconen. & Gratianopolitanæ,
in quantam eadem diœceses Lugdun.
Matisconen. & Gratianopolitana in Im-
perio existebant, qui tunc erant, & in futu-
rum forent, omnia homagia, fidelitates,
subjectiones, & obediëtias, ad quæ, & quas
ipſi Carolo Imperatori, & Imperio tene-
bantur pro feudis, quæ tenebant ab eodem
Carolo Imperatore, & Imperio, prefato
Amedæo, & suis perpetuis successoribus,
ipsius Caroli Imperatoris, & Imperii no-
mine, in eisdem diœcesibus, & limitibus eandem
jurisdictionem, dominium, regalia,
& superioritatē, prout, & quemadmodum
ante diœtam concessionem eidem Impera-
tori pertinere poterant, haberent, tenerent,
& exercebant, eosdem Amedeum, & ejus
successores in his Vicarium suum genera-
lem constituendo: † decernendoq; quod
omnes appellationes, quas à quibuscunq;
ad tribunal Imperiale interponi conting-
eret, ad eundem Amedeum vice ipsius Im-
pera-



peratoris interponerentur, eidem Amedeo tententias ferendi, & exequutioni demandandi, etiam si mandatum exigentem speciale, & quæ in talibus appellationum causis ipse Carolus Imperator facere potuisset, plenam, & liberam potestatem concedendo. Et Vincislaus Romanorum Rex præmissa omnia confirmavit, & approbavit, prout etiam Maximilianus Romanorum Rex in Imperatorem electus eadem rata habuit, ac Episcopos Vercellen. & Montisregalis numero Episcoporum in litteris Caroli Imperatoris nominatorum, & specificatorum aggregavit, declarando, quod universi, & singuli in eisdem litteris comprehensi, & tam nobiles, quam ignobiles, omnia homagia, fidelitates, subjectiones, & obedientias, ad quæ, & quas eidem Imperio tenebantur, & erant astricti pro feudis temporalibus, quæ ab Imperio obtinebant, præfato Duci Sabaudia, & suis pro tempore successoribus, tanquam dicti Imperii Vicariis, & vice ipsius Maximiliani in Imperatorem electi, & Romanorum Imperatorum, ac Regum successorum suorum facere, præstare, & recognoscere tenerentur, & similiter Carolus V. Romanorum, & Hispaniarum Rex Catholicus in Imperatorem electus, declaravit, Carolum Sabaudia Ducem, ejus antecessores, & successores in dicto Ducatu masculos, & legitimos fuisse, & esse, ac in futurum fore veros dicti Imperii Vicarios, in dictis civitatibus, & diocesibus Sedunen. Lausenan. Gebenen. Augustan. Ipporegien. Taurinen. Maurianen. Tarantafien. Bellicen. Vercellen. Montisregalis, & Nicen, Ducatus Sabau-

diæ, & ultra, ac citra montes, terrisque ei adjacentibus, ac in diocesis Lugdunen. Matisconen. & Gratianopolitan. in quantum in Imperio, & districtu, ac terris ipsius Ducatus Sabaudia eadem dioceses consistebant, prout in aliis privilegiis supra expressis. Neminique alteri licere voluit ipso Vicariatu in terris ipsis, & limitibus ipsius Ducatus Sabaudia uti. Quæ privilegia fuerunt etiam Apostolica auctoritate confirmata.

Præterea, quod Dux Sabaudia sit Vicarius perpetuus Imperatoris, probatur etiam ut in quest. Delphin. 618. num 6. & 7. & Cacher. cons. 9, num. 4. & 5. & uti Imperator, cuius vices gerit, est honorandus, arg. text. in cap. fin. 93, dist. Rom. sing. 362, Rebuff. in prax. benef. de Vic. Episc. num. 7. & Cassan. in Cat. glor. mun. par. 4, conside. 46. debetque inter recognoscentes Imperatorem in superiorem, omnes alios præcedere, & immediatè post Imperatorem sedere, arg. text. in cap. 2, de consuet. in 6. & deductorum per Abb. in cons. 21, cum seq. volum. Felyn. in rubr. de major. & obedi. n. 10, circa fin. & aliorum, de quibus supra n. 10, & II.

29 Poteſt enim † Dux Sabaudia in suis dominiis, uti Vicarius perpetuus Imperatoris, omnia, quæ poteſt Imperator in Universo. Paul. de Caſtr. cons. 34, num. 2, lib. 2. Jacob. de S. Georg. in investit. feud. in princ. S. dubitatur etiam, num. 7. & Purpur. in l. legem, num. 95, C. de pact. & non habet ſibi ſimilem, ut post Bald. in aub. & qui, num. 31, C. de bon. auctor. judi. poſſetenet idem Purpur. in 6. 1, num. 634. fide. off. ei.

